

تحلیل رابطه بین کیفیت محیطی و تراکم ساختمانی*

(مطالعه موردی: شهرک گلزار - رشت)

دکتر محمد مهدی عزیزی^{۱*}، مهندس سید مهر جانه معینی^۲

^۱ استاد دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۲ کارشناس ارشد شهرسازی، دانشکده شهرسازی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۱/۷/۸۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۲/۱۲/۸۹)

چکیده:

تحلیل و سنجش کیفیت محیطی محله‌های شهری، به طیف گسترده‌ای از معیارها و شاخص‌های نیاز دارد. این پژوهش، میزان دخالت عوامل کیفیت محیطی در تعیین تراکم ساختمانی، سطح کیفیت محیطی و آسایش محسوس ساکنین سکونتگاه‌ها را در مطالعه موردی شهرک گلزار رشت، مورد سنجش قرار می‌دهد. با بکارگیری روش تحلیل عاملی، عوامل نهایی که متغیرهای تراکمی و کیفیات مکانی را در درون خود دارند، مشخص می‌شوند. بررسی مکانی عوامل مذکور و تحلیل مکانی حاصل از برهم‌نیه آنها، تایید کننده این است که آن قسمت از محله که نیمه شرقی آن را شامل می‌شود و عمده توسعه‌های جدید در این قسمت اتفاق افتاده و تراکم ساختمانی و تعداد طبقه کمتری نسبت به نیمه غربی دارد، از پایین ترین امتیاز در منطقه برخوردار است. اما در همین منطقه، مجتمع گلها که به صورت مجموعه‌ای متشکل از چندین بلوک است، با وجود تراکم ساختمانی بالا، اما به دلیل سطح اشغال پایین، دارای رتبه بهتری از نظر این شاخص‌ها است. نتایج این تحلیل حد بهینه مورد نظر را برای تراکم ساختمانی محله‌های شهری نظیر شهر رشت و درجهٔ رفع کمبودهای پی‌گیری شده در ادبیات تحقیق به دست می‌دهد.

واژه‌های کلیدی:

کیفیت محیطی، تراکم ساختمانی، توسعه شهری پایدار، شهر فشرده، شهرک گلزار، رشت.

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده دوم است که در سال ۱۳۸۸ در دانشکده شهرسازی پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، به راهنمایی نگارنده اول انجام شده است.

** نویسنده مسئول: تلفن: ۰۲۱-۶۶۶۲۱۳۴، نماینده: ۰۲۱-۶۶۹۵۶۲۸. E-mail: mmazizi@ut.ac.ir

مقدمه

نظریه دسترسی به امکانات شهری، ظرفیت شبکه‌های زیرساختی، کیفیت روابط اجتماعی، میزان فضاهای خصوصی و عمومی، امنیت در قلمرو عمومی، استحکام ساختمانها و... آسایش اقلیمی نیز به عنوان یکی از شاخص‌های بومی، در محلی کردن شاخص‌های کیفیت مکانی می‌تواند بکار گرفته شود. آسایش محیطی که وابسته به اقیم است، نقش مؤثری در تعیین گوهای کالبدی و فضایی سکونتگاه‌ها و بطرکلی شکل فضای شهری بر عهده دارد.^۲

محدوده مورد بررسی، شهرک گلسا در شهر رشت است. این منطقه، منطقه‌ای مسکونی در شهر است که آغاز حیات آن به صورت سکونتگاهی به دهه ۵۰ باز می‌گردد. این محدوده با شرایط نسبتاً قوام یافته به لحاظ اجتماعی در حال حاضر با مسئله افزایش بی‌ضابطه تعداد طبقات و تراکم ساختمانی مواجه است. در شهری با خصوصیات اقلیمی و زمین‌های مستعد دارای پتانسیل بالامانند شهر رشت، افزایش تراکم ساختمانی به عنوان یکی از گزینه‌های مطلوب برای اسکان جمعیت رو به رشد و ساماندهی به اوضاع شهر و با هدف جلوگیری از توسعه اراضی مرغوب کشاورزی اطراف شهر منطقی به نظر می‌رسد. اما از سوی دیگر، افزایش بی‌رویه تراکم ساختمانی، می‌تواند باعث کمرنگتر شدن هویت معماري و شهرسازی بومی گیلان شود که همسازی بی‌نظیری با اقلیم منطقه و شرایط آسایشی آن دارد. بافت شهرک گلسا که طرح اولیه آن به صورت شهرکی ویلایی برای اقشار مرffe طراحی شده بود، در حال تبدیل شدن به منطقه‌ای آپارتمان نشین است. هدف این تحقیق، بررسی و نیل به حد بهینه تراکم با توجه به ویژگی‌های خاص این شهر است.

سابقه و پیشینه مسئله تراکم شهری^۱ به شهرهای دوران باستان بر می‌گردد. در دوره‌های مختلف تاریخی، شهرهایی که با محدودیت‌های توسعه، از قبیل محدودیت زمین، محصوریت شهر، سیستم‌های دفاعی غیرقابل انعطاف و غیره، رو برو بوده‌اند، به صورت عمودی متراکم می‌شده‌اند. در دهه‌های اخیر نیز، رشد سریع و گسترش افقی شهرهای اغلب کشورهای جهان، اعم از توسعه یافته و در حال توسعه را با مشکلات جدی مواجه ساخته است. مسائل این پدیده نه تنها سیاست‌های شهرسازی را بطور وسیعی تحت الشعاع قرار داده، بلکه تبعات حاصل از آن در تشید مسائل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدیریتی و محیط زیستی جوامع نقش اساسی داشته است. تراکم شهری به عنوان راهکاری برای پایداری شهری، هر چند مورد توافق جمیع صاحب نظران مسائل شهری می‌باشد، اما به سبب پیچیدگی آن، روی میزان فشردگی یا گستردگی، و یا به عبارت دیگر، نوع تراکم، انفاق نظر وجود ندارد. برای دستیابی به پایداری شهر، ضروری است آن را به عنوان یک کلیت نگریست و تمام موضوعات مرتبط با آن را در سطوح مختلف مورد ارزیابی و توجه قرارداد. از سوی دیگر، آسایش از تنوعی از کیفیت‌ها ناشی می‌شود و کیفیت مطلوب زندگی که موجد احساس آسایش در ساکنین منازل و ساختمان‌های شود نیز، یکی از اصول توسعه پایدار و قرارگرفتن در مسیر توسعه پایدار شهری است.

در این پژوهش، مفهوم محوری، کیفیت مکانی- محیطی است و به کیفیت‌هایی از مکان که با تراکم ساختمانی مرتبط است، می‌پردازد. طیف وسیعی از کیفیت‌ها در شکل‌گیری آسایش موثرند، مسائلی

کیفیت محیطی و توسعه شهری پایدار

توسعه پایدار که از دهه ۱۳۷۰ در جوامع علمی دنیا مطرح گردیده است را می‌توان نتیجه رشد منطقی آگاهی تازه‌های نسبت به مسایل جهانی محیط زیست و توسعه دانست. این موضوع که به نوبه خود تحت تاثیر عواملی همچون نهضت‌های زیست محیطی دهه ۱۳۶۰، انتشار کتاب‌هایی نظریه محدودیت‌های رشد و اولين کنفرانس سازمان ملل در مورد محیط زیست و توسعه که در سال ۱۹۷۲ در استکلهلم برگزار شد، قرار گرفته بود. توسعه پایدار، توسعه‌ای است کیفی و متوجه کیفیت‌های زندگی است و هدف از آن بالابردن سطح کیفیت زندگی برای آینده‌گان می‌باشد (محمدی و نیکقدم، ۱۳۸۷). پر اهمیت بودن بحث کیفیت مکانی در ادبیات توسعه پایدار به اندازه‌های محرز است که حتی بررسی لغوی و محتوایی واژه پایداری نیز آن را آشکار می‌کند. دهدخ، پایداری را به معنای پادوام، ماندنی آورده است؛ معنای کنونی واژه پایداری عبارت است از «آنچه که می‌تواند در آینده تداوم یابد»^۳ (سفلایی، ۱۳۸۲). ریشه

مبانی نظری و مروع پیشینه تحقیق

برای دستیابی به پایداری شهر، لازم است آن را به عنوان یک کلیت نگریست و موضوعات مرتبط با آن را در سطوح مختلف مورد ارزیابی و توجه قرار داد. از سوی دیگر، آسایش از تنوعی از کیفیت‌ها ناشی می‌شود (چپ من، ۱۳۸۴، ۱۵۷) و کیفیت مطلوب زندگی که موجد احساس آسایش در ساکنین منازل و ساختمان‌ها می‌شود نیز، یکی از اصول توسعه پایدار و قرارگرفتن در مسیر توسعه پایدار شهری است. از این رو، در این تحقیق، پس از بررسی روند شکل‌گیری مسئله گسترش شهری و نمود پیداکردن شکل تراکم شهری به عنوان عامل بسیاری از مشکلات زندگی شهری، دو وجهه موثر در حرکت به سوی پایداری مورد بررسی قرار می‌گیرد که شامل تراکم ساختمانی که یکی از مهم‌ترین اجزای تراکم شهری پایدار می‌باشد و کیفیت زندگی شهری که موجد احساس آسایش در ساکنین سکونتگاه‌ها می‌شود.

نمودار ۱ - ساختار بررسی شده در پیشینه تحقیق

و راحتی با توجه به اقلیم دسته بندی شده که تامین آنها قبل از سایر ملزمات زندگی انسان (به عنوان موجودی اجتماعی و احساساتی) ضروری خواهد بود (فریادی، ۱۳۸۲، ۳۱-۳۴).

در حرکت به سوی شهر پایدار، عوامل کالبدی متعددی نقش دارند. اگرچه صرف تغییرات کالبدی بدون پشتونه تحولات اقتصادی و بوم‌شناسخی، منجر به پایداری شهرها نخواهد شد. برای بررسی دقیق‌تر، در این تحقیق، تاثیرات عامل تراکم ساختمانی بر روی میزان تامین نیازهای انسانی و کیفیت محیطی محسوس بطور خاص بررسی می‌شود. از آنجایی که تراکم ساختمانی لزوماً بر روی همه جووه‌نیازهای انسانی و همه جوانب کیفیت زندگی شهری تاثیرگذار نیست، با مرور ادبیات مربوطه، تنها روی شاخص‌هایی از کیفیت زندگی شهری که با تغییرات انواع تراکم شهری بطور عام و تراکم ساختمانی بطور خاص تغییر می‌کنند، تأکید می‌شود. ادبیات شهر پایدار در راستای حفظ و ارتقاء کیفیت‌های مکانی و غیر مکانی در سال‌های اخیر بسیار گسترده بوده است. شهر پایدار شهری است که حافظ و ارتقاء دهنده رفاه اهالی، چه در بلند مدت و چه در دوره متوسط است، که در ضمن، بالاترین کیفیت زندگی انسان از آن به دست می‌آید. از قرن نوزدهم میلادی، با پیشرفت سریع تکنولوژی و به تبع آن افزایش روند شهرنشینی، تعادل بین انسان و طبیعت از بین رفتاست. امروزه، گاهی تا ۷۵٪ از سطح شهرها به صورت شبکه‌های ارتباطی، گاراژ، پارکینگ و غیره در اختیار اتومبیل قرار دارد. آلودگی هوا و صدای ناشی از تمرکز صنایع و وسائل نقلیه موتوری، توسعه بی رویه و نامحدود شهرها بصورت افقی و عمودی، تولید بی‌سابقه مواد زائد، پیدارشدن اثرات گلخانه‌ای و جزایر حرارتی، تنها بخشی از نتایج عمومی این تغییرات است. کیفیت زندگی در این کانون‌های متمرکز شهری، فوق العاده پایین آمده، بطوريکه شرایط حاصل نه تنها زندگی انسان، بلکه حیات کلیه موجودات زنده را نیز تهدید می‌کند. براین اساس، برنامه‌ریزی و طراحی شهری، از آن جای که نقش حساس و تعیین کننده‌ای در برقراری مجدد چنین تعادلی می‌تواند بر عهده داشته باشد، موضوعی بسیار پیچیده شده و ابزار و دیدگاه‌های ابتکاری جدیدی را طلب می‌کند (بحرینی، ۱۳۷۶، ۷۶).

در زمینه بررسی ارتباط بین کیفیت محیطی و فرم تراکمی شهر، مطالعات بسیاری انجام گرفته است. بارتون با یک بررسی آماری، تعداد ۱۲ شاخص زیر را در شهرهای با تراکم‌های مختلف در انگلستان مقایسه می‌کند:

- دسترسی به تسهیلات
- دسترسی به فضای سبز
- دسترسی به شغل و کار

لغوی و عبارات مرتبط در انگلیسی Sustain، زنده نگه داشتن، ادامه دادن مستمر، Sustenance: فرآیند پایداری زندگی، Sustainable: پایداری، صفتی که چیزی را توصیف می‌کند که باعث آرامش و تغذیه و تامین زندگی و در نتیجه به تداوم زندگی و طولانی کردن آن منجر می‌شود (آذربايجاني و مفيدي، ۱۳۸۲، ۳۵۱). در توسعه شهری پایدار، کیفیت زندگی انسان در فضای شهری محور قرار می‌گیرد، به طوری که تداوم زندگی شهر و ندان توازن با بالندگی و رفاه اجتماعی باشد و به پایداری محیط شهری آسیب نرسد. نقطه قوت نظریه توسعه پایدار توجه به ارتباط و برقراری رابطه میان عناصر و اجزای توسعه به شکل منطقی و معقول است که می‌تواند موجب حفظ و بقای توسعه شود. از سوی دیگر، در رابطه با فرم شهری و حرکت به سوی پایداری، دو ایده متفاوت و متناقض شهر فشرده و شهر گسترشده وجود دارد. کلیه نظرات موافق و مخالف فرم متراکم سازی شهری در یک نکته مشترک است و آن ارتباط بین فرم متراکم شهر و کیفیت زندگی است. موافقان متراکم‌سازی ادعا دارند که متراکم‌سازی شهری باعث ایجاد نواحی شهری امن تر و سرزنش‌تر می‌شود، و علاوه بر این، باعث حمایت از مشاغل و سرویس‌های محلی و تعاملات اجتماعی شهری می‌شود. ایده «شهر فشرده» می‌تواند برای ارتقاء کیفیت زندگی شهری شهروندان با ایجاد فضاهای پرتحرک، مناسب و جذاب، از نظر انرژی مقرون به صرفه و مشوق حمل و نقل عمومی، سودمند باشد. اما مخالفان ایده شهر فشرده ادعا می‌کنند که مدل شهر گسترشده و غیر متراکم به بسط و پراکنش اثرات ترافیک در شهر گسترشده و در نتیجه جذب آنها در محیط آلودگی کمتر منجر می‌شود و کیفیت زندگی در این مدل توسعه بسیار بالاتر خواهد بود. بنابراین، در راستای تحقق اهداف توسعه پایدار، توجه به کیفیت زندگی شهری و میزان رضایت از حد کیفیت موجود از اهمیت زیادی برخوردار می‌شود. میزان کیفیت زندگی شهری در وله نخست به میزان جوابگویی سکونتگاه‌های نیازهای اساسی انسان برمی‌گردد. حرکت به سوی تامین مجموعه نیازهای انسان به عنوان عضوی از جامعه جهانی با امکانات و مسائل مشترک در هر نقطه‌ای و به عنوان عضوی از یک جامعه فرهنگی خاص باویژگی‌های مشترک بومی و محلی، می‌تواند به مفهوم حرکت در جهت پایداری تلقی گردد. نیازهای زیستی در درجه اول به منابع و خصوصیات طبیعی محیط زیست مثل آب، هوای غذا مربوط می‌گردد که مستقیماً امکان حیات و ادامه بقای انسان و سایر موجودات زنده را فراهم می‌آورد. دوم، به شرایط و خصوصیات محیط انسان مربوط می‌شود که امکان رشد و پرورش سالم جسم را فراهم می‌آورند. این دسته از عوامل در قالب سه نیاز بقاء، سلامتی و پرورش بدن سالم، آسایش

- (۱) اجتماعی
- (۲) کالبدی
- (۳) ناسازگاری‌ها (بهداشت ذهنی و فیزیکی)
- (۴) دسترسی‌ها (سواره و پیاده)
- (۵) خدمات و تسهیلات شهری
- (۶) اقلیمی.

- حمل و نقل همگانی
- فرصت‌های پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری
- میزان فضای داخلی مکان زندگی
- سلامتی به لحاظ ذهنی و تنفسی
- میزان جرم
- میزان جداسازی اجتماعی
- فرصت‌های شغلی
- توان تامین مسکن
- میزان ثروت.

عوامل اقلیمی-آسایشی

تأثیر مستقیم عوامل اقلیمی در شکل‌گیری محیط‌های طبیعی و موجودات، واقعیتی شناخته شده است. توجه به ویژگی‌های اقلیمی و تاثیری که این ویژگی‌ها در شکل‌گیری ساختمان می‌گذارند، به خصوص ساختمان‌های مورد استفاده انسان و محیط‌های مسکونی، از نظر افزایش عمر مفید ساختمان، بالا بردن سطح کیفی آسایش و بهداشت در فضاهای داخلی و همچنین از نظر صرفه‌جویی در مصرف انرژی مورد نیاز برای کنترل شرایط محیطی این فضاهای، حائز اهمیت فراوان است. مورد اخیر، به خصوص در رابطه با بحث‌های توسعه پایدار شهری، اهمیتی بود چندان می‌یابد. عوامل اقلیمی شامل باد، رطوبت، دما و تابش به صورت‌های مختلفی بر بدن انسان اثر می‌گذارند و بسته به شدت وضعف هریک، آسایش انسان مختلف می‌گردد. ارائه قواعدی برای طراحی محیط‌های انسان ساخت این امکان را فراهم می‌آورد تا از عوامل اقلیمی متناسب با آسایش انسان استفاده شود. از سوی دیگر، رعایت چنین اصولی با تامین سایر نیازهای زیستی نیز ارتباط می‌یابد. موضوع مسدودنکردن مسیر جریان هوا در شهر و استفاده از باد در تهويه طبیعی منازل و در کاهش آلودگی هوا، از آن جمله است. در دوران رشد صنعتی شهرها، به ویژه در دهه‌های میانی قرن بیستم، بی‌تجھی به دو خصلت شهرهای سنتی ایران، یکی سازگاری نحوه شکل‌گیری شهرهای سنتی ایران با ساختار طبیعی محیط و دیگری، ارتباط مستقیم شکل و عملکردهای شهری با ارزش‌های واقعی جامعه، در دهه‌های اخیر زندگی شهری را در اکثر نقاط جهان با معضلات جدی فیزیکی و روانی مواجه ساخته است (فریادی، ۱۳۸۳، ۴۰_۴۳).

چارچوب نظری و روش شناسی تحقیق

مولفه‌های تحقیق در راستای مفاهیم نظری پژوهش و هدف آن، در دو گروه قرار می‌گیرند:

• مولفه‌های کمی مرتب‌با تراکم ساختمانی
 • مولفه‌های کیفیات مکانی مرتب‌با تراکم شهری
 این پژوهش از نظر هدف تحقیق از نوع کاربردی است و مبتنی بر شناخت مکانیزم‌ها و مولفه‌های موثر بر شکل‌گیری کیفیت محیط سکونت در جهت اتخاذ راهبردهای مناسب برای برنامه‌ریزی تراکم ساختمانی محدوده گلسا در شهر رشت است. روش تحلیل عاملی برای درک ارتباط بین عوامل مختلف کیفیات محیطی با یکدیگر و همچنین

ویلیامز و دیگران، اثرات تشید استفاده طی یک دوره ۱۰ ساله را در سه زمینه اقتصاد، محیط زیست و کیفیت زندگی را با سه شاخص اختصاصی میزان فضاهای خصوصی، اثرات ترافیکی مثل آلودگی هوا، سرو صدا و کمبود فضا برای دوچرخه‌سواران و پیاده‌روی و اثرات بالقوه بد تشید استفاده (متراکم‌سازی) بر روی محله‌ها، مانند سر و صدا، خرابی و انواع آلودگی‌ها بررسی می‌کند (Williams et al., 2000). چپ من، پس از بررسی توسعه سکونتگاه‌ها و محیط‌های انسان ساخت و چگونگی تطابق آن‌ها با شرایط محیطی، کیفیت این مکان‌ها را بررسی کرده، و راه‌های ساخت مکان‌های دوستانه از نظر مردم را بر می‌شمارد و در بحث ارتباط بین تنوع کیفیت‌ها و میزان آسایش بر کیفیات زیر تأکید می‌کند (چپ من، ۱۳۸۴):

- منظر شهری و منظر خیابان
- فضاهای خصوصی و خصوصی‌سازی
- هویت و امنیت
- احساس امنیت در قلمرو عمومی
- دسترسی به خدمات
- ایمنی
- حمل و نقل عمومی و شخصی

امین زاده (۱۳۷۹) در بررسی اثرات برج سازی در محله الهیه تهران، از معیارهای زیر استفاده می‌کند:

- تاثیر بر عملکرد محیط اطراف (مانند مزاحمت‌هایی از قبیل اشراف و عدم رعایت حریم خصوصی و..)
- تاثیرات بیوکلاماتیک مانند تغییرات الگوی رفتار با دو سایه‌اندازی
- آلودگی‌ها (مانند آلودگی صوتی، آلودگی هوا، آلودگی ناشی از دفع نادرست زباله و فاضلاب)
- تاثیرات بصری از لحاظ ارتفاع، شکل و انطباق با محیط اطراف نظریات و تجارب مرتب با کیفیات زندگی شهری در تراکم‌های مختلف شهری حاکی از نتایج و تحلیل‌های متفاوتی است. با مرور ادبیات مرتب با موضوع و در یک جمع‌بندی کلی، شاخص‌های بکارگرفته شده در این مطالعات، قابل دسته بندی در شش گروه زیر هستند:

انصاری که در امتداد جاده رشت - انزلی قرار دارد، لبه شرقی این محدوده را تشکیل می‌دهد. وتر شمالی این محدوده هم به موازات دیوار فرودگاه رشت قرار دارد. منطقه گلسا در حال حاضر دارای جمعیتی در حدود ۲۳۰۰۰ نفر می‌باشد و متوسط تراکم ناخالص محدوده، برابر ۵۵ نفر در هکتار است. این محله جزء بافت‌های منظم و برنامه‌ریزی شده رشت می‌باشد. سابقه ایجاد این محله به دهه پنجاه هجری شمسی بر می‌گردد. هرچند ایده اولیه ساخت این شهرک و شهرک‌هایی مشابه آن که در دهه ۵۰ ایجاد شد (مانند شهر یاران در جنوب شهر رشت) در حدود نهایی محدوده شهر بصورت مجموعه‌هایی کاملاً مستقل بودند، اما باعث توسعه بی‌رویه شهر از جهات نامناسب گردیدند.

نقشه ۱- موقعیت شهرک گلسا در رشت.

مأخذ: (تهیه شده براساس نقشه مهندسین مشاور طرح و کاوش با همکاری پارسوماش، ۱۳۸۵).

این محله در دهه پنجاه هجری شمسی به عنوان شهرکی برای متمولین شهر رشت ساخته شد و امروزه نیز علاوه بر گسترش آن به رستهای اطراف، همچنان محبوبیت خاصی در میان ساکنان این شهر دارد. این محبوبیت سبب شده تا نبوسازان توجه خاصی به این شهرک داشته و ساخت و سازهای بسیاری در مدت کوتاه

ارتباط آنها با اندازه تراکم ساختمانی و عوامل تعیین‌کننده آن، یعنی سطح اشغال و طبقه به کارگرفته شده است. پدیدهای که عوامل آن باید تبیین شود، پدیده کیفیت مکانی و محیطی است و متغیرهایی که برای تبیین این عوامل استفاده می‌شود، از مولفه‌های تراکم ساختمانی، اجتماعی، کالبدی، ناسازگاری‌ها، دسترسی‌ها، خدمات، تسهیلات شهری و اقلیمی - آسایشی انتخاب می‌شوند. هدف استخراج عامل‌هایی است که متغیرهای تراکمی و کیفیت محیطی را با هم در برداشته باشد. تحلیل عاملی شیوه‌ای آماری است که کاربرد وسیعی در علوم مختلف دارد. تحلیل عاملی از فنون آماری ترکیب شده و هدف آن آسان کردن مجموعه پیچیده داده‌های است. هدف اصلی تحلیل عاملی در صورت امکان، بیان رابطه کوواریانس میان پسیاری از متغیرها بر اساس چند کمیت تصادفی غیرقابل مشاهده است که عامل‌ها نامیده می‌شوند. الگوی عاملی با توجه به این بحث مورد توجه بسیار قرار می‌گیرد که «فرض می‌شود متغیرهای رابطوان به وسیله همبستگی‌های آنهاسته بندی کرد، یعنی تمام متغیرهای یک گروه خاص در میان خودشان دارای همبستگی بالا، اما با متغیرهای دیگر همبستگی نسبتاً کمی داشته باشند. می‌توان تصور کرد که هر گروه از متغیرهای یک ترکیب یا عامل مورد بررسی رانشان می‌دهد که نشان دهنده همبستگی‌های مشاهده شده است» (زبردست، ۱۳۸۶).

برای سنجش متغیرهای تحقیق در این پژوهش، ابتدا اطلاعات کیفی و کمی لازم به وسیله پرسشنامه و یا از داده‌های آماری موجود گردآوری شده و پس از فرآیند تحلیلی، به بررسی وضع موجود و وصف فرایندها و مکانیزم‌های آن پرداخته می‌شود. همچنین، تحلیل اطلاعات توسط دو نرم‌افزار GIS و SPSS صورت گرفته است.

شهرک گلسا رشت و تراکم ساختمانی

محدوده‌ای که امروزه گلسا نامیده می‌شود، در محدوده‌ای مثبت مانند با مساحتی حدود ۶۰۸ هکتار در شمال غرب شهر رشت واقع شده است. رویخانه زرگوب، لبه غربی این مثبت و بلوار شهید

جدول ۱- مولفه‌های کیفی استخراج شده.

مولفه	مشهود	مشهود	عنصر	مطالعات
اجتماعی	تمام‌الات اجتماعی	مشهود	مشهود	مشهود
	مشهود من، دیپوید	مشهود	مشهود	مشهود
	مشهود من، زاده، پهناز	مشهود	مشهود	مشهود
کالبدی	محرومیت و اثرات	مشهود	مشهود	مشهود
	مشهود من، دیپوید	مشهود	مشهود	مشهود
	مشهود من، زاده، پهناز	مشهود	مشهود	مشهود
ناسازگاری‌ها (بینداشت ذہلی و فیزیکی)	اوودگی	مشهود	مشهود	مشهود
	ترانزیت	مشهود	مشهود	مشهود
	دسترسی سواره	مشهود	مشهود	مشهود
دسترسی‌ها	دسترسی سه‌بعدی	مشهود	مشهود	مشهود
	زیر ساخت	مشهود	مشهود	مشهود
	پارکینگ	مشهود	مشهود	مشهود
خدمات و تسهیلات شهری	پشتیبانی سکونت	مشهود	مشهود	مشهود
	خدمات	مشهود	مشهود	مشهود
ناسازگاری‌ها (بینداشت ذہلی و فیزیکی)	آزادگان	مشهود	مشهود	مشهود
	ترانزیت	مشهود	مشهود	مشهود
دسترسی‌ها	دسترسی سواره	مشهود	مشهود	مشهود
	دسترسی سه‌بعدی	مشهود	مشهود	مشهود
خدمات و تسهیلات شهری	زیر ساخت	مشهود	مشهود	مشهود
	پارکینگ	مشهود	مشهود	مشهود
خدمات و تسهیلات شهری	پشتیبانی سکونت	مشهود	مشهود	مشهود
	خدمات	مشهود	مشهود	مشهود

صورت کاملاً تصادفی و توسط نرم افزار GIS به تناسب در سه الگوی سکونتی موجود؛ واحدهای ویلایی (تا ۲ طبقه روی پیلوت)، آپارتمانی و مجتمع‌های مسکونی تقسیم شده است. حجم نمونه با فرض (%) مساوی ۰/۵، برابر ۹۶ عدد به دست آمد. لازم به ذکر است که N در فرمول استفاده شده برابر تعداد قطعات ساخته شده (دارای اعیانی) در گلزار و برابر ۱۴۰۰۰ قطعه است. همچنین، این رابطه برپایه الگای ۵٪ محاسبه شده است. نتایج پرسش‌گری انجام شده به صورت کامل به دو نرم افزار SPSS و GIS وارد شده و خروجی‌های نقشه‌ای و آماری که در ادامه ارائه خواهد شد، با بهره‌گیری از قابلیت‌های این دو نرم افزار تهیه شدند. در پرسش‌نامه تهیه شده، متغیرهای تحقیق مطابق جدول ۱ با تبدیل به یک یا چند سوال قابل فهم برای مردم غیرمتخصص و جمعاً در ۲۲ سوال، که در واقع سنجه‌هایی برای سنجش متغیرهای تحقیق هستند، مورد پرسش قرار می‌گرفتند. متغیرهای کمی تحقیق که مربوط به مولفه تراکم ساختمانی می‌باشند نیز، از لایه‌های اطلاعاتی مشاور طرح تفصیلی در حال تصویب رشت و نیز چک لیست برداشت در زمان پرسشگری از خانوارها استخراج شده‌اند (جدول ۲).

بطور کلی، مراحل انجام تحلیل عاملی صورت گرفته به ترتیب زیر است:

۰ اشتراکات معنی دار

ابتدا میزان ارتباط تک تک متغیرهایی که برای آزمون پدیده آسایش محيطی انتخاب شده‌اند و کل متغیرها، با خود پدیده برسی می‌شود. ماتریس اشتراکات^۰ میزان و چه مشترک متغیرهای انتخابی را در تبیین پدیده و تست KMO ارتباط کل داده‌ها را با پدیده نشان می‌دهد. نتیجه‌ی آزمون فوق نشان می‌دهد که کلیه متغیرهای ارتباط خوبی در تبیین پدیده آسایش محيطی دارند.

۰ تعیین تعداد عامل‌ها و استخراج آنها

از آنجایی که تحلیل عاملی از نظر ماهیت روشی رفت و برگشتی است، نتایج قابل قبول با بیش از یک انجام تحلیل به دست خواهد آمد. در انجام اولین تحلیل عاملی، شرط لازم و کافی برای استخراج عوامل، مقدار ویژه بزرگتر از یک در نظر گرفته شد. با این پیش شرط، تعداد ۱۱ عامل استخراج گردید. ستون درصد تجمعی، میزان تغییرات عوامل را نشان می‌دهد که ۸ عامل اول روی هم ۶۰٪ پدیده را تبیین می‌کنند و از نظر تئوریک، این مقدار کافی است (زبردست، ۱۲۸۶). بنابراین، در تحلیل‌های بعدی با پیش فرض ۸ برای تعداد فاكتورها، بار دیگر تحلیل عاملی انجام خواهد شد.

پس از حذف کلیه متغیرهای با همبستگی زیر ۰,۳۵، عوامل، در جدول فوق مشاهده می‌شود که هیچ سطري حذف نشده و کلیه متغیرهای در تبیین عوامل سهیم هستند. عامل‌های اول و دوم و سوم که به ترتیب بیشترین سهم را در تبیین پدیده آسایش محيطی دارند، متغیرهای تراکمی و آسایشی را توانما در بر می‌گیرند. بنابراین، در بررسی فرضیه‌های تحقیق و تحلیل از آن‌ها استفاده خواهد شد.

۰ تفسیر عوامل

۰ عامل اول (تراکم ساختمانی با جهت گیری اجتماعی - خدماتی - محيطي):

داشته باشد، به طوری که جمعیت این شهرک با رشد بالایی در حال افزایش است. علاوه بر این، برای ساکنین شهر، وبالاخص محله گلزار مترکم شدن آن و بلندتر شدن ارتفاع ساختمان‌ها نسبت به ۱۰ سال گذشته و همچنین نسبت به سایر مناطق شهر، هم به لحاظ بصری و هم به لحاظ تبعاتی که این مترکم‌سازی ایجاد می‌کند محسوس است. آمارها نیز تاییدکننده این مترکم‌سازی هستند. در حالی که جمعیت کل شهر از زمان تهیه طرح جامع ملاک عمل (طرح ایران آمایش) و طرح جامع در دست تصویب (طرح و کاوش) تقریباً ۱,۹ برابر شده، جمعیت گلزار در حدود ۲,۵ برابر گردیده است. با وجود اینکه طرح تفصیلی مصوب، گلزار را با تراکم ساختمانی پایین در نظر گرفته بودو اکثریت قریب به اتفاق ساختمان‌ها طبق آمار سال ۱۳۷۵ بصورت ویلایی ۱ تا ۲ طبقه بودند، در حال حاضر این منطقه، با تراکم بالا و در محدوده بین ۴ تا ۶ طبقه است.

بررسی تعداد طبقات ساختمانی نشان می‌دهد که بیشتر ساختمان‌های شهر رشت (۸۱/۵ درصد) یک و دو طبقه و تنها ۲۵٪ درصد کل ساختمان‌های رشت ۴ طبقه و بلندتر هستند، در حالی که در گلزار ۵۰٪ ساختمان‌ها ۴ طبقه و بلندتر هستند. همچنین، میانگین طبقات ساختمانی در کل شهر ۲,۱۴ با انحراف معیار ۰,۶۷ است. این عدد در گلزار به ۲,۳۴ با انحراف معیار ۰,۰۵ رسید. انحراف میانگین بیشتر در محدوده گلزار نسبت به سطح شهر، نشان‌دهنده اختلاف طبقات بیشتر ساختمان‌ها در این محدوده نسبت به شهر است. به دلیل تغییر بافت گلزار از ویلایی به آپارتمانی، تعداد ساختمان‌های ۱ تا ۲ طبقه ای که مجاور آپارتمان‌های چندین طبقه قرار گرفته‌اند، بیشتر شده و مشکلات بسیاری را برای ساختمان کوتاه‌تر ایجاد می‌کنند. علاوه بر ساختمان‌های ویلایی و آپارتمان‌های ردیفی پیوسته، آپارتمان‌های منفصل و مجتمع مانند نیز در این محدوده وجود دارد، از جمله مجتمع‌های کاکتوس (قیمتی) و کادوس (نوسان).

بنابراین، تنوع الگوهای تراکمی که می‌تواند باعث تغییر در شاخص‌های کیفیت محيطی شود، در این محدوده کامل است. علاوه بر این، محدوده گلزار با افزایش بی ضابطه تعداد طبقات ساختمان‌ها و تراکم ساختمانی مواجه است. هرچند آمار مربوط به کمیسیون ماده ۱۰۰ و ماده ۵ به صورت مکانی است و برای کل شهر ثبت نشده‌اند، اما به نظر می‌رسد که سهم قابل توجهی از این تخلفات مربوط به منطقه گلزار باشد، بطوری که این محله با حجم بالای تخلفات و قانون شکنی‌ها در حال از دستدادن هویت برنامه‌ریزی شده خود می‌باشد.

سنجدش متغیرهای تحقیق و استخراج عوامل تراکمی - اقلیمی از متغیرهای کیفی و کمی

برای سنجدش متغیرهای کیفی تحقیق، از پرسشنامه استفاده شده است. برای انجام نظرسنجی، فرم‌های پرسشنامه با مراجعه به واحدهای مسکونی، در اختیار ساکنین قرار داده شد و با توجه به تمایل آن‌ها، در همان زمان مراجعه تکمیل می‌شد و یا زمانی دیگر برای تحويل گرفتن آن‌ها مراجعه می‌گردید. این واحدها به

نقشه ۲- بیان مکانی عامل اول.

نتیجه، افزایش تراکم ساختمانی می‌تواند منجر به افزایش تراکم جمعیتی شود.

ارتباط قوی و مستقیم بین تعداد طبقه، تعداد واحد، تراکم ساختمانی و داشتن پیلوتی بیانگر این مطلب است که در ساختمان‌های با تعداد طبقات بیشتر و آپارتمانی، درصد داشتن پیلوتی بیشتر می‌شود. مشاهدات میدانی نیز بیانگر این مطلب است که تعداد زیادی از خانه‌های ویلایی بدون پیلوتی و بر روی کرسی چینی اجرا شده‌اند. بر مبنای ارتباط نسبتاً قوی و معکوس تراکم ساختمانی و ترافیک، می‌توان گفت که افزایش تراکم ساختمانی در گلساخ با افزایش ترافیک همراه بوده است. بر مبنای ارتباط معکوس بین تراکم ساختمانی و استحکام سازه‌ای و نیز ارتباط مستقیم طبقه و تراکم ساختمانی، می‌توان گفت که افزایش طبقات، کیفیت سازه‌ای ساختمان‌ها را تحت تاثیر قرار داده است.

بر مبنای این ماتریس، افزایش تراکم که با افزایش تعداد واحدها همراه است، باعث تعمیق تعاملات اجتماعی و همچنین افزایش احساس امنیت اجتماعی شده است. همچنین، نسبت مستقیم بین طبقه‌ای که واحد مسکونی پرسش شونده در آن قرار دارد و میزان احساس امنیت اجتماعی، حاکی از احساس امنیت بیشتر ساکنین در طبقات بالاتر است.

ارتباط معکوس افزایش طبقه با میزان رطوبت محسوس، تایید کننده کم شدن میزان رطوبت با افزایش ارتفاع می‌باشد.
• عامل دوم (تراکم ساختمانی با جهت گیری محیطی_کالبدی-خدماتی):

عامل دوم پدیده کیفیت محیطی که دومین سهم را در تبیین کل پدیده آسایش دارد (۱۱٪). تایید کننده ارتباط درصد سطح اشغال با عوامل محیطی، کیفیت‌بصري و محربت می‌باشد. بررسی بیان مکانی عامل دوم نشان می‌دهد که به جزء چند نقطه عطف مشخص، پنهان‌بندی دقیقی به لحاظ عامل دوم در منطقه به دست نمی‌دهد. بررسی نتایج ماتریس همبستگی کلیه متغیرهای دخیل بر روابط زیر در درون عامل اول تاکیدی کند:

ارتباطات قوی و مستقیم بین تراکم ساختمانی و تعداد واحد و طبقه وجود دارد. بر مبنای این ارتباطات، می‌توان گفت که افزایش تراکم ساختمانی در این منطقه با افزایش واحد و طبقه (نه افزایش متراژ واحد مسکونی) و در نتیجه، کوچک_سازی همراه است. در

جدول ۲- عوامل استخراج شده نهایی از تحلیل عاملی.

متغیرها	عامل ۱	عامل ۲	عامل ۳	عامل ۴	عامل ۵	عامل ۶	عامل ۷	عامل ۸
مساحت زمین		۰.۹						
مساحت توده (اعیانی)		۰.۹۳						
سطح اشغال		-۰.۷	-۰.۴۴					
تعداد طبقات			۰.۹۴					
داشتن پیلوتی			۰.۷۵					
تعداد واحدها			۰.۸۴					
مساحت واحد		۰.۵۵						
طبقه واحد مسکونی مورد پرسش		۰.۷۹						
جهت جغرافیای واحد مورد پرسش	۰.۸۱							
تعداد آنماق		۰.۴۵						
میزان نور در رفاقت طبیعی		۰.۶۹						
نیاز به وسائل گرمایشی مکمل		-۰.۲۴						
میزان تهیه طبیعی		۰.۷۱						
میزان خنکی طبیعی		۰.۷۴						
میزان رطوبت محسوس		۰.۶	۰.۷۳	۰.۷۳	۰.۶۶	۰.۷	۰.۷۳	۰.۴۸
دید و منظر		۰.۶۲						
کیفیت‌بصري		۰.۶۷						
طبقه اجتماعی			۰.۴۶					
تعامل اجتماعی		-۰.۴۳						
امنیت اجتماعی		۰.۵۱						
سر و صدای آزار دهنده		-۰.۳۲						
بوی نامطبوع		-۰.۲۲						
ترافیک آزار دهنده		-۰.۴۸						
خدمات پشتیبان سکونت		۰.۵						
دسترسی سواره		۰.۵۷						
نحوه دفع زباله		۰.۷۴						
نحوه دفع فاضلاب			۰.۴۴	۰.۴۳				
حرمیت			۰.۴۴					
اشراف		۰.۴۱						
استحکام بنا		-۰.۳۶						
درصد تغییرات عامل	۵	۶	۶	۷	۸	۱۱	۱۵	۱۵
درصد تجمیعی تغییرات	۶۳	۵۸	۵۳	۴۷	۴۲	۳۵	۲۶	۱۵

عامل اول پدیده کیفیت محیطی که بیشترین سهم را در تبیین کل پدیده آسایش دارد (۱۵٪). تایید کننده ارتباط تراکم ساختمانی، تعداد طبقات، تعداد واحدها در یک ساختمان، طبقه ای که واحد مسکونی پرسش شده در آن قرار دارد، داشتن پیلوتی و امنیت اجتماعی، ترافیک، استفاده از پمپ آب، میزان رطوبت احساس شده و استحکام سازه‌ای است.

همانگونه که در نقشه ۲ نیز مشخص است، قسمت شمال غربی محدوده تا مرز زمین‌های کشاورزی در منتهی الی شمالي منطقه، وضعیت بهتری را به لحاظ عامل اول دارد. بررسی نتایج ماتریس همبستگی کلیه متغیرهای دخیل بر روابط زیر در درون عامل اول تاکیدی کند:

ارتباطات قوی و مستقیم بین تراکم ساختمانی و تعداد واحد و طبقه وجود دارد. بر مبنای این ارتباطات، می‌توان گفت که افزایش تراکم ساختمانی در این منطقه با افزایش واحد و طبقه (نه افزایش متراژ واحد مسکونی) و در نتیجه، کوچک_سازی همراه است. در

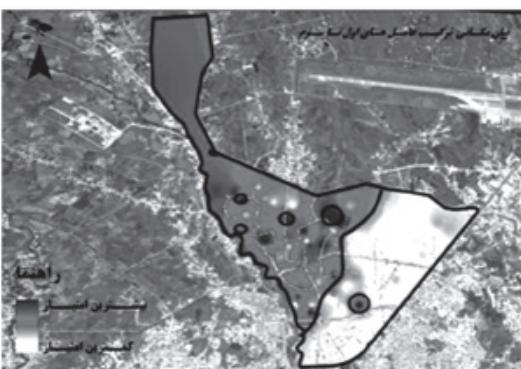
بررسی نتایج ماتریس همبستگی کلیه متغیرهای دخیل در تبیین پدیده کیفیت محیط بر روابط زیر در درون عامل سوم تاکید می‌کند: ارتباط مستقیم و قوی بین مساحت قطعه و درصد سطح اشغال، بیانگر این مطلب است که در قطعات بزرگتر نسبت مساحت ساخته شده افزایش می‌یابد.

ارتباط قوی و معکوس بین درصد سطح اشغال و پارکینگ تاییدکننده افزایش مشکل پارکینگ در قطعات با درصد سطح اشغال بیشتر است.

نقشه ۳- بیان مکانی عامل دوم.

از بین هشت عامل استخراجی تبیین‌کننده پدیده کیفیت محیطی، تنها سه عامل اول که به ترتیب بیشترین سهم را در تبیین پدیده دارند (۱۵٪، ۱۱٪ و ۸٪)، متغیرهای کمی تراکم را با سایر متغیرها همراه دارند. از این رو، این سه عامل بیش از عامل‌های دیگر در ارائه راهبردهای تراکمی که در جهت ارتقاء سطح کیفی محیطی بکاربروند، می‌توانند مفید باشند. تحلیل مکانی حاصل از بر همنه سه عامل اول (نقشه ۵)، نشان می‌دهد که پهنه‌بندی حاصل از بر همنه سه عامل به پهنه‌بندی عامل اول نزدیک تر است. دلیل آن این است که عامل اول بیشترین تاثیر را در تبیین پدیده دارد (۱۵٪). بنابراین، در این بر همنه نیز موثرتر از دو عامل دیگر عمل می‌کند و پهنه‌بندی نهایی منطقاً باید به پهنه‌بندی عامل اول نزدیک تر باشد. در این پهنه‌بندی، مانند پهنه‌بندی عامل اول، نیمه شرقی محدوده با وجود بالاتر بودن نسبی تراکم ساختمانی، از امتیاز کمتری نسبت به نیمه غربی به لحاظ پدیده کیفیت محیطی برخوردار است. نکته حائز اهمیت دیگر در این تحلیل مکانی، امتیاز بالای ۵ شهرک موجود در محدوده می‌باشد. این شهرک‌ها دارای تراکم ساختمانی بالا، اما سطح اشغال‌های پایین (زیر ۴۰٪) می‌باشند.

کوران و تهویه طبیعی نیز کم می‌شود. رابطه معکوسی بین درصد سطح اشغال و پارکینگ وجود دارد، یعنی در قطعات با درصد سطح اشغال بالا مسئله کمبود پارکینگ تشدید می‌شود.

افزایش مساحت واحدهای مسکونی با افزایش بهره‌گیری از نور طبیعی و بهبود کیفیت بصری همراه است.

نور طبیعی، تهویه طبیعی و خنکای طبیعی نیز به یکدیگر بستگی دارند. از آنجایی که منبع دریافت آن‌ها در ساختمان عموماً بازشوها می‌باشند، مناسب یا نامناسب بودن موقعیت، تعداد و بارشوهای آسایش حرارتی و کیفیات بصری ارتباط مستقیمی با مساحت واحد مسکونی برقرار کرده‌اند.

دید و منظر و میزان محرومیت هم با یکدیگر رابطه معناداری دارند. یکی از شاخص‌های مشترک موثر در هر دوی آنها، داشتن حیاط مناسب است. میزان محرومیت خانه‌های حیاط دار و ویلایی هم از آپارتمان‌ها بیشتر است و هم امکان بهره‌گیری بیشتر از کیفیاتی نظیر نور و تهویه طبیعی را دارا می‌باشند.

تهویه و خنکای طبیعی با پارکینگ بستگی مستقیم دارند. یکی از دلایل آن می‌تواند بستگی هر سه آن‌ها به میزان فضای بازمی‌باشد.

• عامل سوم:

عامل سوم پدیده کیفیت محیطی که سومین سهم را در تبیین کل پدیده آسایش دارد (۸٪)، تایید کننده ارتباط سطح اشغال با مساحت کل زمین و پارکینگ تامین شده است.

جدول ۴- ماتریس همبستگی متغیرهای عامل روم

	درصد سطح اشغال	مساحت واحد مسکونی	تعداد اتاق	نور طبیعی	تهویه طبیعی	خنکی طبیعی	دید و منظر	کیفیت بصری	پارکینگ	محرومیت
درصد سطح اشغال	۱.۰۰	-۰.۲۷	-۰.۱۴	-۰.۳۱	-۰.۲۵	-۰.۳۴	-۰.۲۷	-۰.۱۹	-۰.۴۹	-۰.۱۱
مساحت واحد مسکونی	-۰.۲۷	۱.۰۰	۰.۸۴	۰.۳۶	۰.۲۴	۰.۲۶	۰.۲۸	۰.۴۰	۰.۲۱	۰.۲۱
تعداد اتاق	-۰.۱۴	۰.۸۴	۱.۰۰	۰.۳۳	۰.۱۸	۰.۱۶	۰.۲۳	۰.۳۵	۰.۱۰	۰.۲۰
نور طبیعی	-۰.۳۱	۰.۳۶	-۰.۳۳	۱.۰۰	۰.۴۶	۰.۳۵	۰.۴۸	۰.۳۵	۰.۱۸	۰.۳۹
تهویه طبیعی	-۰.۲۵	۰.۲۴	۰.۱۸	۰.۴۶	۱.۰۰	۰.۶۲	۰.۴۰	۰.۲۹	۰.۳۷	۰.۴۰
خنکی طبیعی	-۰.۳۴	۰.۲۶	۰.۱۶	۰.۳۵	۰.۶۲	۱.۰۰	۰.۳۴	۰.۴۳	۰.۳۸	۰.۳۴
دید و منظر	-۰.۲۷	۰.۲۸	۰.۲۳	۰.۴۸	۰.۴۰	۰.۳۴	۱.۰۰	۰.۴۲	۰.۱۸	۰.۴۳
کیفیت بصری	-۰.۱۹	۰.۴۰	۰.۳۵	۰.۳۹	۰.۳۹	۰.۴۳	۰.۴۲	۱.۰۰	۰.۱۳	۰.۱۴
پارکینگ	-۰.۴۹	۰.۲۱	۰.۱۰	۰.۱۸	۰.۳۷	۰.۳۸	۰.۱۹	۰.۱۳	۱.۰۰	۰.۲۰
محرومیت	-۰.۱۱	۰.۲۱	۰.۲۰	۰.۳۹	۰.۴۰	۰.۳۴	۰.۴۳	۰.۱۴	۰.۲۰	۱.۰۰

جدول ۵- ماتریس همبستگی متغیرهای عامل سوم.

	مساحت قطعه	مساحت اشغال شده	درصد سطح اشغال	پارکینگ
مساحت قطعه	۱.۰۰	۰.۹۸	-۰.۵۰	۰.۱۶
مساحت اشغال شده	۰.۹۸	۱.۰۰	-۰.۵۵	۰.۲۰
درصد سطح اشغال	-۰.۵۰	-۰.۵۵	۱.۰۰	-۰.۴۹
پارکینگ	۰.۱۶	۰.۲۰	-۰.۴۹	۱.۰۰

نتیجه

نشان می دهد که افزایش تراکم و تعداد طبقات تاثیری در تنزل کیفیت محیطی نداشته است. علاوه بر این، بررسی و مقایسه وضعیت مکانی سطح اشغال قطعات موجود با وضعیت مکانی این عامل، نشان می دهد که سطح اشغال ها در این محدوده نسبتاً بالا است. بررسی این تحلیل های مکانی، راهکار افزایش تراکم در این محدوده را با افزایش طبقه (نه سطح اشغال) پیشنهاد می کند. تحلیل مکانی عامل دوم، پهنگی مشخصی را مانند عامل اول به دست نمی دهد. در ماتریس همبستگی متغیرهای این عامل، همبستگی منفی سطح اشغال با این عامل، نشان دهنده این مطلب است که افزایش سطح اشغال تنزل دهنده کیفیت عامل دوم است. بررسی تحلیل مکانی نشان می دهد که دو نقطه قوت این عامل آسایشی شامل یکم، بافت ویلایی عده و اصلی گلسا، و دوم، مجتمع مسکونی با بلوک های متعدد و با فاصله از هم، هستند. نکته مشترک این دو نقطه عطف، سطح اشغال کمتر نسبت به بافت های متداول آپارتمانی است. عامل سوم، دخالت شاخص های کمی تراکم ساختمانی را مشخص می کند. از سوی دیگر، تایید کننده ارتباط معکوس وضعیت پارکینگ و درصد سطح اشغال می باشد. همانطور که تحلیل مکانی عامل سوم نیز نشان می دهد، در مجتمع ها به موازات استفاده بهینه از زمین، پارکینگ کافی نیز تامین می شود. بررسی مکانی سه عامل فوق و تحلیل مکانی حاصل از برهم نهی

افزایش تراکم ساختمانی به عنوان راه حلی برای اسکان جمعیت رو به افزایش و همچنین جلوگیری از گسترش و توسعه افقی شهر، به خصوص در شهری مانند رشت با زمین هایی با پتانسیل بالا برای کشاورزی، واقعیتی اجتناب ناپذیر است. از سوی دیگر، شهری با خصوصیات اقلیمی رشت، تشویق کننده بافت های باز و غیر فشرده بوده و افزایش فشرده می تواند باعث کاهش کیفیت سکونت شود. از این رو، برنامه ریزی تراکم برای شهری مانند رشت، نیازمند تعديل با شاخص های کیفیت محیطی است. در واقع، روند انتخابی برای برنامه ریزی تراکم رشت، روند میانه ای است. بر این اساس، در این تحقیق، پس از شناسایی متغیرهای کیفیت محیطی - مکانی مرتبط با تراکم و اندازه گیری کیفی و کمی آنها و بکارگیری روش تحلیل عاملی، عوامل نهایی که متغیرهای تراکم و کیفیت مکانی را در درون خود دارند، استخراج شدند.

تحلیل مکانی عامل اول، پهنگی مشخصی را با وضعیت خوب، میانی و بحرانی آشکار می کند. پهنگی بحرانی در این عامل، قسمتی از توسعه جدید گلسا است. نقشه کاربری هم جدید بودن توسعه و گسترش این قسمت به داخل زمین های کشاورزی را تایید می کند. مقایسه بیان مکانی عامل اول با وضعیت تغییرات تراکم ساختمانی، سطح اشغال و طبقه، و همچنین عدد مثبت همبستگی تعداد طبقه و تراکم ساختمانی در ماتریس همبستگی عامل اول،

نتایج این تحلیل حد بهینه مورد نظر برای تراکم ساختمانی شهر رشت را ارائه می‌کند. اگرچه اقلیم ویژه رشت در منطقه خود تراکم کم و شهر گستردگر ارباب دنیال دارد، اما مسئله افزایش جمعیت و گسترش شهر، به خصوص با وجود زمین‌های با ارزش برای کشاورزی در این گونه اقلیم‌ها، واقعیتی انکار ناپذیر است. افزایش تراکم ساختمانی با کاهش سطح اشغال شده و افزایش تعداد طبقات، علاوه بر کاستن از اثرات منفی افزایش تراکم در این شهر، زمینه استفاده از اثرات مثبت افزایش تراکم ساختمانی را نیز فراهم می‌کند.

سه عامل، تاییدکننده این مطلب است که نیمه شرقی گلزار که عمدۀ توسعه‌های جدید در این قسمت اتفاق افتاده و از تراکم ساختمانی و تعداد طبقه کمتری نسبت به نیمه غربی برخوردارند، به لحاظ ترکیب شاخص‌های تراکم و کیفیت محیطی از پایین ترین امتیاز در منطقه برخوردار هستند. اما در همین منطقه، مجتمع گلها که به صورت شهرکی مشکل از چندین بلوک می‌باشد، با وجود تراکم ساختمانی بالا، به دلیل سطح اشغال پایین، توانسته رتبه مطلوبی به لحاظ این شاخص‌ها به دست آورد.

مثنوی، محمدرضا (۱۳۸۲)، توسعه پایدار و پارادایم‌های جدید توسعه شهری: شهر گشته و شهر گستردگ، *فصلنامه محیط‌شناسی*، شماره ۳۱، ۳۱-۳۶.

محمودی، محمدمهری و نیلوفر نیکقدم (۱۳۸۷)، کاهش آلدگی‌های محیطی ناشی از توسعه مسکن با راهکارهای طراحی معماری (مطالعه موردی بافت‌های مسکونی پیرامون تهران)، *مجله هنرهای زیبا*، شماره ۲۵، ۲۵-۳۸.

مهندسين مشارور طرح و کاوش با همکاري پارسوماش (۱۳۸۵)، «طرح جامع رشت»، سازمان مسکن و شهرسازی استان گيلان.

Breheny, M. (1992), *Sustainable Development and Urban Form*, Pion, London.

Williams, K., E. Burton & M. Jenks (2000), *Achieving Sustainable Urban Form*, Spon Press, London.

پی‌نوشت‌ها:

1. Urban Density.

2. رجوع شود به قبادیان، ۱۳۷۷.

۳. به نقل از دهخدا.

4. Factor.

5. Communalities Matrix.

6. Eigenvalue.

فهرست منابع:

آذربایجانی، مونا و مفیدی، مجید (۱۳۸۲)، مفهوم معماری پایدار؛ مجموعه مقالات همایش بهینه‌سازی مصرف سوخت در ساختمان، تهران.

امین زاده، بهنام (۱۳۷۹)، تاثیرات برج‌سازی در محیط شهری: محله‌ایه تهران، *فصلنامه محیط‌شناسی*، شماره ۲۶، ۱۱۶-۱۰۵.

بحريني، سيدحسين (۱۳۷۶)، شهر، شهرسازی و محیط‌زیست، *فصلنامه محیط‌شناسی*، شماره ۲۰، صص ۷۵-۸۴.

چپ من، دیوید (۱۳۸۴)، آفرینش محلات و مکان‌ها در محیط انسان ساخت، ترجمه منوچهر طبیبان و شهرزاد فربادی، دانشگاه تهران، تهران.

رازجویان، محمود (۱۳۷۶)، معماری همسان با اقلیم، دانشگاه شهید بهشتی، چاپ اول، تهران.

زبردست، اسفندیار (۱۳۸۶)، جزوه درسی روشهای برنامه‌ریزی شهری آ دانشکده شهرسازی پردیس هنرهای زیبادانشگاه تهران.

سفلاني، فرزانه (۱۳۸۲)، پایداری عناصر اقلیمی در معماری سنتی ایران، مجموعه مقالات همایش بهینه‌سازی مصرف سوخت در ساختمان، جداول، تهران.

عزیزی، محمد مهدی (۱۳۸۳)، تراکم در شهرسازی – اصول و معیارهای تعیین تراکم شهری، دانشگاه تهران، تهران.

فریادی، شهرزاد (۱۳۸۳)، پیشنهاد اصول و قواعد طراحی شهری پایدار شهرهای ایران در فرایند جهانی شدن (باتاکید بر نیازهای زیستی)، *فصلنامه محیط‌شناسی*، ۳۰، شماره ۲۳، تهران.

قبادیان، وحید (۱۳۷۷)، بررسی اقلیمی اینیه سنتی ایران، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.

قیابکلو، زهرا (۱۳۸۰)، روش‌های تخمین محدوده آسایش حرارتی، مجله هنرهای زیبا شماره ۱۰، صص ۶۸-۷۴.